

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. —
Hiszpania przeciwko Komisji**

(Sprawa T-398/07)

(2008/C 8/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (sprawa COMP/38.784 — Wanadoo España przeciwko Telefónica) i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji z dnia 4 lipca 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (sprawa COMP/38.784 — Wanadoo España przeciwko Telefónica), w której Komisja nałożyła na Telefónica S.A., solidarnie z Telefónica de España S.A.U., grzywnę w wysokości 151 875 000 EUR z tytułu naruszenia art. 82 WE. Zdaniem Komisji w okresie od września 2001 r. do grudnia 2006 r. te dwie spółki stosowały wygórowane ceny za świadczenie usług hurtowych i detalicznych w zakresie dostępu szerokopasmowego.

Na poparcie swoich żądań skarżąca przytacza następujące argumenty:

- naruszenie obowiązku współpracy przewidzianego w art. 10 WE i w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim Komisja nie dała hiszpańskiemu krajowemu organowi regulacyjnemu możliwości współpracowania ze sobą w celu rozważenia środków, które umożliwiłyby rozwiązanie w sposób możliwie skuteczny kwestii domniemanego naruszenia;
- naruszenie art. 82 WE z powodu oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do niezbędności produktów hurtowych, kalkulacji kosztów i skutków zachowania Telefónica dla konkurentów i konsumentów;
- zastosowanie ultra vires art. 82 WE, jako że zaskarżona decyzja wpływa na ramy regulacyjne w zakresie łączności elektronicznej obowiązujące w Hiszpanii i tym samym

narusza równowagę między uregulowaniem ex ante i regułami konkurencji. Ponadto brak spójności między wynikami uzyskanymi przez Komisję a międzynarodowym doświadczeniem i rzeczywistością rynku hiszpańskiego, przeszkadzanie hiszpańskiemu krajowemu organowi regulacyjnemu w osiągnięciu celów ustalonych w tych ramach regulacyjnych oraz naruszenie zasady specjalizacji;

- naruszenie zasady pewności prawa, jako że zaskarżona decyzja pociąga za sobą zmianę ex post koncepcji ram regulacyjnych określonych ex ante;
- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do ukaranego operatora i w odniesieniu do pozostałych operatorów na tym rynku z powodu nieprzestrzegania ram regulacyjnych w dziedzinie, która została już uregulowana przez Comisión del Mercado de Telecomunicaciones (komisję ds. rynku telekomunikacji).

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, str. 33).

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2007 r. — Caixa Geral de Depósitos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-401/07)

(2008/C 8/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Caixa Geral de Depósitos (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci Nuno Mimoso Ruiz, Francisca Ponce de Leão Paulouro i Carla Farinhas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE oraz wniesionej jednocześnie i łącznie skargi z tytułu art. 238 WE na podstawie klauzuli arbitrażowej przewidzianej w art. 18 umowy zawartej w dniu 15 listopada 1995 r. pomiędzy Komisją i CGD, za dopuszczalne;